

ка, и ти наново можешъ да спишъ, колкото искашъ.

Подиръ това маймуната и чакалътъ се раздѣлили и тръгнали всѣки по своя пѣтъ.

Пакъ за хитроститѣ на лисицата.

Шаренъ пѣтель съ червенъ гребенъ — рилъ пѣтльо на смѣтъта, изровилъ си петъ пари. Тръгналъ петльо да си купи бѣлъ симида ... Срѣцнала го меца-мецана немита, неправа.

— Къдѣ, пѣтльо?

— На пазаръ ...

— Заведи и менъ.

— Да те заведе, но на пѣтя има трапъ широкъ и дълбокъ, трѣбва да го прѣскачаме.

— Е, какви трапове съмъ прѣскачала, като ме подгонятъ овчарскитѣ щета.

Тръгнали двамата. Насрѣца имъ влѣкъ, върти очи като хайдукъ.

— Къдѣ, петльо?

— На газаръ ...

— Земи и менъ.

— Да те зема, но на пѣтя има трапъ широкъ и дълбокъ, трѣбва да го прѣскачаме.